

TK TIM d.o.o. u stečaju

Prijava tražbine Erste & Steiermärkische Bank d.d. (prijava br. 4)

Iznos prijavljene tražbine: 24.758.719,16 kn

Priznato: 2.208,00 kn (naknada vođenja računa – osnova Ugovor o vođenju računa)

Osporeno: 24.756.511,16 kn

Obavijest o razlučnom pravu

Ovršne isprave:

- Ug. o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 556/07-1 (Aneksi)
(dužnik TK TIM d.o.o., protivnik osiguranja Radijski festival d.o.o.)
- Ug. o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 817/08-1
(dužnik EUROBLOK d.o.o., protivnik osiguranja: TK TIM d.o.o.)
- Ug. o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 453/11-1
(dužnik DS CENTAR PROJEKT d.o.o., protivnik osiguranja: TK TIM d.o.o.)
- Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem zal.prava 3.8.2012.
(dužnik DS CENTAR PROJEKT d.o.o., protivnik osiguranja: TK TIM d.o.o.)
- Rješenje o ovrši OSNZ temeljem prethodnog Sporazuma (nekretnine TK TIM)

Prema izvodu iz poslovnih knjiga tražbina proizlazi iz:

- Ugovora o solidarnom jamstvu br. 5107503072 – TK TIM jamac platac za Euroblok d.o.o. (poziva se u čl. 4. na Ug. ES 556/07-1)
- Ugovora o solidarnom jamstvu br. 5105509251 – TK TIM jamac platac za Euroblok d.o.o.. (poziva se u čl. 4. na Ug. ES 556/07-1)
- Ugovora o solidarnom jamstvu br. GL 4073/082 – TK TIM jamac platac za DS Centar projekt d.o.o. (poziva se u čl. 2. na Ug. ES 556/07-1)

Euroblok d.o.o. u stečaju, TSZG, St-630/15, utvrđena tražbina Erste&Steiermärkische Bank (rješenje suda i dio tablice u prilogu)

DS Centar projekt d.o.o. u stečaju, TSZG, St-641/2015, utvrđena tražbina Erste&Steiermärkische Bank



Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Stečajni postupak - stečajni vjerovnik

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-1763/06

Datum odluke: 20.12.2006

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 70. Stečajnog zakona "Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06.

Tekst

Sentenca:

Stečajni vjerovnik je osobni vjerovnik dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka ima koju imovinsko-pravnu tražbinu prema dužniku. Ako je stečajni dužnik jamac za ispunjenje obveze treće osobe, vjerovnik te obveze nije stečajni vjerovnik budući da mu stečajni dužnik ne odgovara osobno.

Tekst:

Predmet spora je utvrđivanje osnovanosti tužiteljeve tražbine, kao stečajnog vjerovnika, u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom (jancem). Sporno je među strankama je li tuženik i nakon pravomoćno utvrđene ništavosti određenih odredbi Sporazuma tužitelj jamac i u kojem dijelu. Međutim, po ocjeni ovoga suda, taj spor među strankama nije od utjecaja (ne daje odgovor) na pitanje može li tužitelj predmetnu tražbinu uopće ostvarivati prijavom u stečajnom postupku, dakle, kao stečajni vjerovnik.

Prije svega potrebno je odrediti pojam stečajnih vjerovnika. Stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinsko-pravnu tražbinu prema njemu (čl. 70. st. 1. SZ-a). Tražbina označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje (čl. 2. t. 1. Ovršnog zakona, „Narodne novine“ broj 57/96 i 29/99, dalje: OZ). Da bi određeni vjerovnik mogao svoju tražbinu ostvarivati prema stečajnom dužniku, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, njegova tražbina kumulativno mora (a) biti imovinsko-pravna, (b) nastati prije otvaranja stečajnoga postupka, (c) dužnik mora za nju odgovarati osobno i (d) dužnik mora za nju odgovarati cjelokupnom svojom imovinom. Samo vjerovnik tražbine sa svim navedenim karakteristikama je stečajni vjerovnik. Karakteristika tražbine koja daje nekom vjerovniku status stečajnog vjerovnika je - osobnost. To znači da dužnik svojom vjerovniku odgovara za svoj dug cjelokupnom svojom imovinom. Okolnost da dužnik odgovara dijelom svoje imovine (stvarnopravna odgovornost) za tuđu obvezu - oduzima njegovu odgovornost svojstvo osobnosti, pa vjerovnik takve obveze ne može ostvariti svoju tražbinu u stečajnom postupku (kao stečajni vjerovnik).

U konkretnom slučaju tuženik je, nedvojbeno, odgovarao dijelom

svoje imovine za obveze drugog - društva M.-V. C. s p.o. ZADAR (ne svoje). Tuženik je odgovarao za obveze drugog (tuđe obveze) vjerovniku te druge osobe (ne svojem).

Dakle, bez obzira na to kakav je utjecaj poništenje dijela Sporazuma o osiguranju novčanog potraživanja od 25. listopada 1994. godine (u predmetu Općinskog suda u Zadru broj I -1559/94) imalo na odredbe Ugovora o prodaji s obročnom otplatom cijene od 24. listopada 1994. godine, čiji je sastavni dio Aneks I - Garancija, kojom potpisnici garancije (i tuženik) preuzimaju na sebe, kao jamci, solidarnu odgovornost za sve obveze kupca prema prodavatelju proizašle iz ugovora o prodaji s obročnom otplatom, tuženik nije nikada bio tužitelj osobni dužnik. On to ne bi bio ni u slučaju da nisu poništene odredbe Sporazuma o osiguranju novčanog potraživanja od 25. listopada 1994. godine. Njegova odgovornost za obveze drugog bila je ograničena na predmete (nekretnine) koje je dao u zalag (stvarnopravna odgovornost).

Zbog svega navedenog tužitelj žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovan. Tužitelj na ovaj žalbeni razlog izričkom upire tvrdeći daje prvostupanjski sud propustio izvršiti uvid u spis Općinskog suda u Zadru broj I -155/94.

Tužitelj smatra "...da bi izvođenje tog dokaza bilo od bitne važnosti za ishod ovog postupka, jer bi sud mogao neposredno utvrditi na što se točno odnosi presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-451/02 ... tek tako bi se utvrdilo da li je jamstvo dano 24. listopada 2004. godine izvan suda bilo predmet poništenja presudom P-451/02 ili ne...".

Neovisno o tome u kojem je dijelu (i je li uopće) jamstvo dano izvan suda ugovorom od 24. listopada 2004. godine „zahvaćeno“ presudom Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-451/02, kako nije dalo tužitelju status osobnog vjerovnika stečajnog dužnika (tuženika) kao što je to obrazloženo, to ni okolnost da sud nije izvršio uvid u spis općinskog suda nema utjecaja na valjano utvrđeno činjenično stanje u ovoj parnici.

Navedenom u ovom obrazloženju treba još dodati da time što tuženikovo jamstvo ima elemente solidarnosti (čl. 1004. st. 4. ZO-a) on nije postao osobni tužitelj dužnik.

Ova karakteristika jamstva omogućila bi vjerovniku da može zahtijevati ispunjenje obveze bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme (čl. 1004. st. 3. ZO-a), ali ne bi utjecala na osnovnu odrednicu njihova odnosa. To stoje tuženik jamčio kao jamac platac nije promijenilo prirodu njegove obveze,

odnosno prirodu tražbine koju je tužitelj imao prema njemu.
Obveza jamca-platca ostaje i nadalje akcesorna glavnoj tražbini
(cilj jamčeve obveze nije ispunjenje obveze, već njeno osiguranje)
- i ostaje obveza namirenja tuđeg duga.

Odluka: Pž 944/2013-4

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 944/2013-4

Datum odluke: 25.02.2013

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Trgovački - drugostupanjski

Naziv dokumenta: sudska odluka

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Odluka

32. Pž-944/13-4

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, mr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja, te Marine Veljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom C. S. d.o.o. u stečaju Z., odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika F. B. d.d., L., kojeg zastupa punomoćnik Z. B., odvjetnik u O. društvu B. P., Z., protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1425/11 od 20. prosinca 2012., u sjednici vijeća održanoj 25. veljače 2013.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika F. B. d.d. L. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1425/11 od 20. prosinca 2012., u pobijanoj točki II. 1. njegove izreke kojim je utvrđeno osporavanje tražbine tog stečajnog vjerovnika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 27,646.723,81 kn i taj vjerovnik upućen pokrenuti odnosno nastaviti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u roku od osam dana od primitka izvotka iz rješenja.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud utvrdio osporenim tražbinu stečajnog vjerovnika F. B. d.d. L., kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 27,646.723,81 kn i uputio ga u roku od osam dana od primitka rješenja pokrenuti odnosno nastaviti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice. Prvostupanjski sud je ovo rješenje utemeljio na odredbama čl. 177. i 178. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ), budući da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio

prijavljenu tražbinu tog stečajnog vjerovnika u navedenom iznosu, jer je zasnovana na sudužništvu, po kreditu broj 727 od 10. prosinca 2010., koji je odobren klijentu S. S. d.o.o. u stečaju Z.. Kako stečajni dužnik s osnove sudužništva nije osobni dužnik, stečajnom vjerovniku na temelju odredbe čl. 70. st. 2. SZ-a, prijavljena tražbina je osporena. Ta tražbina priznata je stečajnom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom S. S. d.o.o. u stečaju Z..

Protiv ovog rješenja stečajni vjerovnik je podnio žalbu navodeći u njoj da je ugovor o kreditu sklopljen u formi solemniziranog javnobilježničkog akta pa je stečajni sudac trebao uputiti u parnicu stečajnog upravitelja radi utvrđenja osnovanosti osporavanja. Uz navedeno, stečajni dužnik kao solidarni jamac za obveze glavnog dužnika, društva C. N. d.o.o. u stečaju (ranije S. S. d.o.o.), jest osobni dužnik stečajnog vjerovnika (čl. 70. SZ-a). U vrijeme otvaranja stečajnog postupka, stečajni vjerovnik ima prema solidarnom jamcu imovinsko-pravnu tražbinu za koju mu stečajni dužnik kao solidarni jamac odgovara svojom cjelokupnom imovinom (čl. 43., 111. i 114. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08). To znači da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je stečajni dužnik solidarni jamac i osobni dužnik vjerovnika (čl. 70. SZ-a).

Stečajni dužnik nije pristao odgovarati dijelom svoje imovine za naplatu tražbine glavnom dužniku niti je ograničio svoju odgovornost, odnosno preuzeo obveze običnog jamstva, već on odgovara cijelom imovinom, a to je uvjet (uz imovinskopравни karakter tražbine, nastanak tražbine prije stečaja i osobnu odgovornost dužnika) za stjecanje svojstva osobnog dužnika. Stečajni vjerovnik smatra da su bili ispunjeni svi uvjeti za priznavanje prijavljene tražbine i zato je predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje.

Žalba stečajnog vjerovnika nije osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. st. 1. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj

dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ono u pobijanom dijelu pravilno i zakonito.

Prvostupanjski sud je na posebnom ispitnom ročištu održanom 20. prosinca 2012., ispitao prijavljenu tražbinu navedenog stečajnog vjerovnika. Stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio je prijavljenu tražbinu, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, uz obrazloženje da je zasnovana na sudužništvu po kreditu broj 727 od 10. prosinca 2010., koji je odobren klijentu S. S. d.o.o. u stečaju Z.. Kako stečajni dužnik s osnove sudužništva nije osobni dužnik stečajnom vjerovniku u smislu odredbe čl. 70. st. 2. SZ-a, prijavljena tražbina je osporena, s time što je iz prijave vidljivo da je ona priznata stečajnom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom S. S. d.o.o. u stečaju Z..

Stečajni sudac sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu, odnosno tko je tražbinu osporio (čl. 177. st. 2. SZ-a).

Odredbom čl. 177. st. 3. SZ-a, propisano je da stečajni sudac donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine, na temelju tablice iz st. 2. navedene zakonske odredbe. Tim rješenjem stečajni sudac odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

Odredbom iz čl. 178. st. 1. SZ-a, jasno je propisano da u slučaju ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnog vjerovnika osporio tražbinu, stečajni sudac upućuje u parnicu stečajnog vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Stečajni vjerovnik ne spori činjenicu da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu osporio njegovu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu. Zato je stečajni sudac pravilno postupio kada je na temelju citiranih zakonskih odredbi rješenjem utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena i kada je stečajnog vjerovnika uputio na parnicu.

Stečajnom vjerovniku na ovaj način nije uskraćena pravna zaštita. On može postojanje osporene tražbine dokazivati u parnici u koju je upućen i koju je dužan pokrenuti u zakonom propisanom prekluzivnom roku, u skladu s pobijanim rješenjem.

Stečajni postupak je po svojoj pravnoj prirodi izvanparnični postupak i u okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje niti raspravljanje o spornim činjenicama. Upravo zbog toga stečajnim zakonom je propisano da se stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena, upućuje pokrenuti ili nastaviti već započetu parnicu. Sve ono što stečajni vjerovnik tvrdi u žalbi, može dokazivati u parnici u koju je upućen.

Stečajni vjerovnik žalbenim navodima ukazuje na to da je upućivanje u parnicu pogrešno, jer je njegova tražbina zasnovana na ovršnoj ispravi, kao i to da je stečajni dužnik, osobni dužnik

tog stečajnog vjerovnika.

Iz prijave tražbine (list 189.-190. spisa), proizlazi da je riječ o tražbini utemeljenoj na ugovoru o kratkoročnom kreditu od 10. prosinca 2010., sklopljenom između stečajnog vjerovnika kao kreditora, S. S. d.o.o., kao glavnog dužnika i stečajnog dužnika kao jamca - platca, odnosno solidarnog jamca.

U odnosu na sadržaj odredbe čl. 70. SZ-a treba istaknuti da je stečajni vjerovnik osobni vjerovnik dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka ima koju imovinsko-pravnu tražbinu prema dužniku. Ako je stečajni dužnik jamac za ispunjenje obveze treće osobe, vjerovnik te obveze nije stečajni vjerovnik, jer mu stečajni dužnik ne odgovara osobno. Naime, da bi određeni vjerovnik mogao tražbinu ostvarivati protiv stečajnog dužnika kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, tražbina mora biti imovinsko pravna. Ona mora nastati prije otvaranja stečajnog postupka, dužnik mora za nju osobno odgovarati, cijelom svojom imovinom. Samo vjerovnik sa svim tim karakteristikama, jest stečajni vjerovnik.

Karakteristika tražbine koja daje vjerovniku status stečajnog vjerovnika je osobna tražbina imovinskog karaktera. Dužnik odgovara svojem vjerovniku za svoj dug. Time što jamstvo ima elemente solidarnosti ne znači da jamac postaje osobni dužnik žalitelja. Ova karakteristika jamstva omogućuje vjerovniku da može zahtijevati ispunjenje obveze od glavnog dužnika ili od jamca ili od obojice, ali ne utječe na osnovnu odrednicu njihovog odnosa. Drugim riječima rečeno, to što je stečajni dužnik jamčio kao jamac platca, nije promijenilo prirodu njegove obveze, odnosno prirodu tražbine koju žalitelj ima prema njemu. Obveza jamca platca ostaje i dalje akcesorna i predstavlja obvezu namirenja tuđeg, a ne vlastitog duga.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. st. 1. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a).

U Zagrebu 25. veljače 2013.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
BRANKICA CURMAN



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

18-1043/16
Ref. 78 PŽ-1346/2017-2

TRGOVAČKI SUD ZADRU

10-06-2017

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvijestitelja, i Lenke Ćorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom JOLLY – JBS d.o.o., Šibenik, Ante Šupuka 10, Šibenik, OIB 00322433664, odlučujući o žalbi vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 6A, OIB 13667298928, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1043/16-87 od 20. siječnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2017.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1043/16-87 od 20. siječnja 2017. u dijelu kojim je odbačena prijava tražbine vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 6A, OIB 13667298928, u iznosu od 6.070.688,85 kn, i u tom dijelu vraća na ponovan postupak.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zadru rješenjem poslovni broj St-1043/16-87 od 20. siječnja 2017. odbacio je prijavu tražbina više vjerovnika, pri čemu je tražbina žalitelja odbačena primjenom čl. 137. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ). U bitnome, prvostupanjski sud smatra kako vjerovnik H-ABDUCO d.o.o. nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika iz razloga što je stečajni dužnik jamac za obvezu treće osobe. Pri tome se prvostupanjski sud poziva na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1763/06-3.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik, u bitnome osporavajući ovakav stav prvostupanjskog suda. Predlaže ukinuti rješenje i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba je osnovana.

Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 10. SZ-a te čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U ovom predmetu nije sporno da se tražbina vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. prema stečajnom dužniku zasniva na temelju jamstva za trećega, te da je stečajni dužnik za osiguranje i naplatu te tražbine predao zadužnice. Međutim, ovaj sud ukazuje kako u spisu nema nikakvog dokaza koji bi ukazivao na to da je predmetno jamstvo ograničeno na bilo koji način (čl. 109. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO). Slijedom navedenog, stečajni dužnik kao jamac odgovara vjerovniku za ispunjenje cijele obveze glavnog dužnika (čl. 109. st. 1. ZOO-a), cjelokupnom svojom imovinom. Prema odredbi čl. 142. SZ-a, kada vjerovniku više osoba odgovara za ispunjenje iste činidbe u cijelosti, on može u stečajnom postupku, protiv svakoga od dužnika, isticati do svoga potpunog namirenja cijeli iznos koji je zahtijevao u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka.

Prema tome, žalitelj je stečajni vjerovnik u smislu čl. 137. st. 1. SZ, jer je u trenutku otvaranja stečaja bio njegov osobni vjerovnik koji je imao imovinskopravnu tražbinu prema dužniku.

Što se tiče odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1763/06-3, na koju se prvostupanjski sud poziva u svojoj žalbi, ovaj sud ukazuje kako ranije donesene odluke ne sprječavaju sud da u drugom predmetu zauzme drugačije pravno shvaćanje. Naime, prilikom odlučivanja o pojedinim pravnim pitanjima svaki je sud prvenstveno vezan Ustavom, zakonom, međunarodnim ugovorima i drugim važećim izvorima prava (čl. 115. st. 3. Ustava Republike Hrvatske). Naravno, kako bi se izbjegla arbitrarnost u odlučivanju, sud je dužan argumentirano obrazložiti razloge svake pojedine odluke, posebno u situaciji kada se njegova odluka razlikuje od ranijih odluka tog ili kojeg višeg suda.

Stoga valja ukazati kako se predmet Pž-1763/06 odnosi na potpuno drugu činjeničnu i pravnu situaciju, jer je stečajni dužnik u navedenom predmetu odgovarao vjerovniku samo dijelom imovine. Naime, njegova je odgovornost bila utemeljena na založnom pravo zasnovanom temeljem Sporazuma o osiguranju novčanog potraživanja od 25. listopada 1993., pri čemu je taj Sporazum utvrđen ništetnim u sudskom postupku. Dakle, dužnik iz tog predmeta odgovarao je ograničeno, založenom stvari, a takvo je ograničenje bilo sukladno odredbi čl. 1002. st. 2. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima, (preuzetog kao propis Republike Hrvatske u „Narodnim novinama“ broj 53/91, izmjene u „Narodnim novinama“ broj 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01).

Kako je već ranije rečeno, stečajni dužnik u ovom predmetu svoju obvezu nije ugovorom ograničio na bilo koji način pa stoga odgovara vjerovniku za ispunjenje jamstvom preuzete obveze cjelokupnom svojom imovinom.

Slijedom navedenog, ovaj je sud uvažio žalbu i ukinuo rješenje u pobijanom dijelu (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a).

U nastavku postupka prvostupanjski će sud ispitati vjerovnikovu tražbinu te donijeti novu odluku kojom će tu tražbinu u cijelosti ili djelomično priznati, odnosno osporiti.

U Zagrebu 28. veljače 2017.



PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik


BRANKICA CURMAN